

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XLIX. Gregorii Papae I. Ad Petrvm Et Prvdentivm Istriae Episcopos.
Scirbit de fide eis satisfacturum se, promittitque Romam venientibus
nullam molestiam illaturum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

EPISTOLA XLIX.

GREGORII PAPÆ I.

AD PETRVM ET PRVDENTIVM ISTRIÆ EPISCOPOS.

Scribit de fide eis satisfacturum se, promittitque Romam
venientibus nullam molestiam illaturum.

Gregorius Petro & Prudentio episcopis de Istria.

Deus qui latatur in unitate fidelium, & reuelat quæren-
tibus veritatem, cordibus vestris, dilectissimi fratres,<sup>Ioan. diac.
lib. 4. cap. 27.</sup>
aperiat, quanto vos desiderio in gremio cupiam sanctæ uniuersalis ecclesiæ contineri, & in eius manere unitate concordes. Quod fore non dubito, si abiecto contentionis stimulo, satisfieri vobis veraciter de his de quibus est dubietas intendatis. Remeantis autem Castorii notarii mei relatione edocitus sum, fraternitatē vestram ad me habere desiderium veniendi, si promissum fuerit quia nullam molestiam sustinebit. Hoc egocognoscens & opto, & succensus ardore caritatis inuito, ut ad me veniendi debeatis laborem assumere, quatenus pariter conferentes, quæ vera, & Redemptori nostro sunt placita, & cōmuniter loquamur, & modis omnibus teneamus. Ego vero diuinæ protectionis gratia suffragante, satisfacere vobis de quibus dubitatis pāratus sum, & confido de omnipotentis Dei misericordia, quod ita vobis satisfactio mea interius inhārebit, ut nihil caritati vestræ de cetero possit ambiguum remanere. Nam illa quæ sanctissimæ quatuor Synodi sapuerūt atque definierunt, sicuti prædecessor noster sanctissimus Leo papa, ita ea & nos sapimus, sequimur, ac tenemus, nec ab earum fide aliquo modo dissentimus. Sed quia plus persona præsens quam epistola satisfacit, hortor, dilectissimi fratres, ut ad me venire, sicut præfatus sum, debeatis, dummodo ratione percepta a concordia sanctæ uniuersalis ecclesiæ dissensio vos nulla dissipet. Hoc tamen certa sit vestra caritas, quia vos & cum affectu quo decet suscipiam, & cum gratia relaxabo. Nec aliquam vos, vel quoscumque alios qui pro hac ad me causa venire voluerint, afflictionem vel molestiam sustinere promitto. Sed seu ad consentiendum mihi cor vestrum misericordia diuina compunixerit, siue, quod absit, in ea vos durare dissensione contigerit, ad propria vos remeare quando volueritis, iuxta promissionem

Concil. Tom. 13.

L11

meam sine lœsione vel molestia relaxare curabimus.

Mense Augusto, indictione decimatercia.

EPISTOLA L.

GREGORII PAPÆ I.

AD VIRGILIVM EPISCOPVM ARELATENSEM.

Vices illi suas in regno Childeberti concedit. Monet ut simoniacam labem prohibeat, & ne ex laicis repente fiant episcopi. De pallii vsu, & quatenus vices apostolicas obire debeat.

Gregorius Virgilio episcopo Arelatenſi.

OQVAM bona est caritas, quæ absentia per imaginem præsentia sibi metipſis exhibet per amorem, diuīſa vnit, confusa ordinat, in æqualia sociat, imperfæta consummat. Quam recte prædicator egregius vinculū perfectionis vocat: quia virtutes quidem ceteræ perfectionem generat, sed tamen eas caritas etiam ligat, ut ab amantis mente dissoluiam nequeant. Hac itaque virtute, frater carissime, plenum te esse reperio, sicut mihi de te, & hi qui ex Gallicanis partibus veniunt, & epistolæ tuæ ad me directæ verba testantur. Quod vero in eis, iuxta antiquum morem, vſum pallii ac vices sedis apostolicæ postulaſti, abſit ne aut transitoriae potestatis culmen, aut exterioris cultus ornamentum, in vicibus nostris ac pallio quæſiſſe te ſuspiſcer. Sed quia cunctis liquet, vnde in Galliarum regionibus fides sancta prodierit, cum priscam conſuetudinem ſedis apostolicæ fraternalitas vſtra repetit, quid aliud quam bona ſoboles ad ſinum matris ecclesiæ recurrit? Libent ergo animo postulata concedimus, ne aut vobis quidquam de debito honore ſubtrahere, aut præcellentissimi filii nostri Childeberti regis petitionem contempſiſſe videamur. Sed iam nunc ſtudio maiori res indiget, ut cum honor crescit, etiam ſollicitudo proficiat, & erga ceterorum custodiam vigilantia exrefcat, vitæ quoque merita ſubiectis in exemplum veniant, & nunquam ſua per ſucepti honoris gratiam, ſed lucra cæleſtis patriæ vſtra fraternalitas exquirat. Nostis enim quid beatus Apostolus gentes dicat: *Omnes enim quæ ſua ſunt querunt, non quæ ſunt Christi Iefu.* Quibusdam namque narrantibus agnoui,

*Philip. 2.
Grat. 1. q.
1. c. Qui-
busdam.*

quod in Galliarum vel Germaniæ partibus nullus ad fa-